

Vogelvrij

NIKO KOFFEMAN

Kanonnen- vlees

Het wilde zwijn stierf in 1826 in Nederland uit door overbejaging. In opdracht van prins Hendrik, echtgenoot van Koningin Wilhelmina, werden in 1907 wilde zwijnen uit Tsjechië en Mecklenburg uitgezet in Kroondomein Het Loo. Ontsnapte dieren of illegaal uitgezette dieren vormden nieuwe populaties op de Veluwe. Nederland kent twee "officiële" leefgebieden voor het wild zwijn: de Veluwe (ca. 60.000 hectare), waaronder de deelgebieden Nationaal Park De Hoge Veluwe (ca. 6000 hectare), Kroondomein Het Loo en het Nationaal Park Veluwezoom. Het tweede gebied is Nationaal Park De Meinweg in Limburg. In de jaren 70 van de

vorige eeuw besloten Prins Bernhard en Martin Schroder nieuwe zwijnen uit Polen te laten komen om 'vers bloed' te garanderen.

Eigenlijk is de Veluwe sindsdien een grote extensieve zwijnenfokkerij geworden. Overal in "rustgebieden" hangen voederautomaten en alsof dat niet genoeg is worden de zwijnen bijgevoerd met vele duizenden kilo's mais aardappelen en keukenafval buiten de bekende voederplekken waarvan beweerd wordt dat daar alleen lok- en telvoer verstrekt wordt. In werkelijkheid fokken jagers kanonnenvlees.

Buiten de Veluwe zijn zwijnen al helemaal niet welkom, omdat boeren vrezen voor de conditie van hun ruim 12 miljoen tamme varkens. En dus wordt jaarlijks tenminste 60-70% van alle wilde zwijnen geschoten door jagers, waarbij ze al op 1 juli, midden in de draag- en zoogtijd, beginnen met de jacht op pasgeboren biggetjes.

Ook doen ze er alles aan om zoveel mogelijk klachten over de zwijnen in de krant te krijgen, om daarmee te proberen draagvlak te creëren voor herinvoering van de drijfjacht. Het wilde zwijn is wettelijk beschermd, maar in werkelijkheid altijd opgejaagd wild. Omdat de 'zwartwildjagers', dat zijn er ongeveer 600 in Nederland, de meeste niet onbemiddeld, zich de spanning en sensatie van de zwijnenjacht niet willen laten ontnemen.

